



2. Αντιστοιχίστε τις χώρες με τις πρωτεύουσές τους:

Κίνα	•	•	Μαδρίτη
Ρωσία	•	•	Παρίσι
Ισπανία	•	•	Βερολίνο
Γαλλία	•	•	Πεκίνο
Γερμανία	•	•	Μόσχα

3. Αντιστοιχίστε τα επίθετα της α' στήλης με τα αντίθετά τους στη β' στήλη:

<u>α' στήλη</u>		<u>β' στήλη</u>
ξένος	•	• χοντρός
μαύρος	•	• κοντός
ελεύθερος	•	• δυνατός
όμορφος	•	• ξανθός
δύσκολος	•	• ντόπιος
αδύνατος	•	• δεσμευμένος
ψηλός	•	• λευκός
μελαχρινός	•	• άσχημος
αδύναμος	•	• εύκολος

4. Διαλέξτε πέντε λέξεις σχετικές με το θέμα «θέατρο», βάζοντας x στο πλαίσιο:

<input type="checkbox"/>	θέαμα
<input type="checkbox"/>	δρόμος
<input type="checkbox"/>	άνεμος
<input type="checkbox"/>	σπίτι
<input type="checkbox"/>	χιόνι
<input type="checkbox"/>	μνημείο
<input type="checkbox"/>	σκηνή
<input type="checkbox"/>	αγορά
<input type="checkbox"/>	δάσος
<input type="checkbox"/>	αγόρι
<input type="checkbox"/>	σκοινί
<input type="checkbox"/>	διακόσμηση/σκηνικό
<input type="checkbox"/>	ηθοποιός
<input type="checkbox"/>	ποτάμι
<input type="checkbox"/>	πλατεία
<input type="checkbox"/>	σκηνοθέτης



5. Επιλέξτε τη σωστή λέξη από την παρένθεση:

- i. μιλάς; (Με ποιον, Από ποιον, Κατά ποιον)
- ii. Η πόλη μας βρίσκεται στη θάλασσα. (πάνω, απέναντι, δίπλα)
- iii. Το αγοράκι έπαιζε μόνο του. (σε, -----, για)
- iv. Ο μεγάλος δρόμος λεωφόρος. (καλείτε, ονομάζετε, ονομάζεται)
- v. Ο Γιώργος τερμάτισε (πρώτος, πρώτα, πρώτο)
- vi. Η μητέρα γύρισε το καλοκαίρι. (μες, κατά, μετά)
- vii. Στις διακοπές συνηθίζουμε πηγαίνουμε στο χωριό. (ας, να, θα)
- viii. Ο διευθυντής προσέλαβε τον κο Παπαδόπουλο ως (δάσκαλο, δάσκαλος, δασκάλου)

6. Συμπληρώστε τα κενά βάζοντας το ρήμα της παρένθεσης σε αόριστο ή παρατατικό:

..... (έχω) δίκιο ο Νώλης. (είμαι) σαν αληθινή βάρκα το βαρέλι. Εκείνη τη μέρα (γίνομαι), όμως, ένας καβγάς! Γιατί το βαρέλι (χωράω) μόνο τρεις. Εγώ (μπαίνω) μόνο μία φορά κι ύστερα δεν περίμενα να 'ρθει πάλι η σειρά μου. (ρίχνω) μια βουτιά ... Το πρώτο μπάνιο φέτος. Τι όμορφα που είναι να κολυμπάς! Και να σκεφτείς πως υπάρχουν άνθρωποι που ήρθαν στη ζωή και (πεθαίνω) και δεν (βλέπω) ποτέ τους θάλασσα. Δεν είδαν ποτέ τους το Λαμαγάρι...

Στην ακρογιαλιά τα παιδιά (κοιτάζω) πολλή ώρα ένα τεράστιο ψόφιο ψάρι. Η Άρτεμη (λέω) συνέχεια πως ήταν δελφίνι. Μετά (φωνάζω) τον παππού.

Βέβαια και είναι δελφίνι – (λέω) ο παππούς, μόλις το είδε. Και ύστερα μας είπε την ιστορία του δελφινιού και του Αρίωνα. Ο Αρίωνας (είμαι) τραγουδιστής –στα αρχαία χρόνια, φυσικά– και (ταξιδεύω) πάντα με ένα καράβι. Οι ναύτες (θέλω) να του κλέψουν ό,τι είχε και να τον πετάξουν στη θάλασσα. Εκείνος τους (παρακαλώ) να τον αφήσουν μόνο να τραγουδήσει.

..... (παίρνω) την κιθάρα του, (τραγουδώ) και ύστερα (πέφτω) στη θάλασσα. Ένα δελφίνι, όμως, που (περνώ) εκείνη τη στιγμή άκουσε το τραγούδι του Αρίωνα. Του άρεσε πάρα πολύ και γι' αυτό τον (παίρνω) στην πλάτη του και τον (βγάζω) στη στεριά. Η στεριά αυτή (είναι) το νησί μας.

– Κι έτσι, να το ξέρετε, –είπε ο παππούς– ο πρώτος κάτοικος του νησιού μας ήταν ο Αρίων.

Η Άρτεμη το (ξέρω) πως στα δελφίνια αρέσει η μουσική. Μια μέρα τα (βλέπω) που (τρέχω) πίσω από ένα κότερο, όπου οι άνθρωποι (τραγουδώ) κι (παίζω) μουσική.